

Tervehdys Alppien juurelta

Muutimme Berniin elokuun alussa, olemme molemmat vaimoni Helin kanssa virkavapaalla suomalaisen työnantajamme palveluksesta. Nuorimmaisemme, 15-vuotias Akseli, muutti mukaan ja aloitti opiskelun paikallisessa saksankielisessä koulussa. Toinen pääsy Aksulla on jalkapallo, hän pelaa Sveitsin korkeimmalla U-16 sarjatasolla maalivahtina FC Solothurnin joukkueessa. Heli puolestaan aloitti marraskuun alusta osa-aikaisena fysioterapeuttina yksityisessä fysikaalisessa hoitolaitoksessa täällä Bernissä. Työni on Suomen ev.lut.kirkon projekti, jonka päätavoitteena on vakiinnuttaa päätoimisen suomalaispapin työ Sveitsissä ja luoda työtä varten toimiva organisaatio, jolloin voidaan turvata suomenkielisten jumalanpalvelusten ja kirkollisten toimitusten järjestäminen Sveitsissä ja Liechtensteinissa. Tavoitteena ovat myös rakenteet, jotka turvaavat taloudellisesti tämän työn jatkumisen. Huomiota tulee kiinnittää myös niihin suomalaisiin, jotka nyt muuttavat Sveitsiin työn tai opiskelun vuoksi.

Laaja-alaista yhteistyötä

Työn painopiste on suomenkielisessä kirkollisessa työssä kaikkien Sveitsissä asuvien suomalaisten ja heidän perheenjäsentensä parissa. Papin ”arkityö” sisältää jumalanpalveluksia (nyt erityisesti jouluun liittyen), mukana oloa suomalaisten tapamisissa ja juhlissa, yksityistä sielunhoitoa ja keskusteluapua, mahdollisesti rippikoulua ja erilaisten teematapahtumien ja viikonloppujen järjestämistä (hiljaisuuden retriitti, seurakuntaseminaari, parisuhde- ja perhetyötä). Selvää on, ettei kirkollisessa työssä ole kyse papin yksin tekemisistä asioista, vaan laaja-alaisesta yhteistyöstä! Pitkäjänteisyyden ja työn kehittämisen kannalta yhteistyösuhteet ja toimiva organisaatio ovat ensiarvoisen tärkeitä. Papit vaihtuvat, mutta suomalaisyhteisö pysyy Sveitsissä, tosin koko ajan muuntuen. Asuohan osa suomalaisista täällä pysyvästi (jo 1960-luvun alusta lähtien), osa puolestaan rajatun ajanjakson. Yleinen vastaanotto on ollut positiivinen. Useassa yhteydessä on tullut esiin valittelu siitä, että vasta nyt on tällainen asia saatu jalkeille (joku



Sotilaspastorin työstään virkavapaalla oleva rovasti Juha Eklund työskentelee nyt Sveitsissä asuvien suomalaisten parissa. Vaikka Juha ja Heli Eklund ovat kuvassa jo korkeammalla kuin Suomessa koskaan, niin suunta on vieläkin korkeammalle.

mainitsikin, että näin olisi pitänyt toimia 30 vuotta sitten). On toki joitakin ihmisiä (vanhemman polven edustajia) jotka eivät koe tarvitsevansa suomalaista pappia, koska ovat integroituneet omiin paikallisseurakuntiinsa (useimmiten reformoituihin!).

Yhteyksien pitoa

Olen tavannut eri puolilla Sveitsiä suuren joukon erilaisia ja eri-ikäisiä suomalaisia, suomalaisryhmiä sekä myös luterilaisten seurakuntien (saksankielistä) väkeä. Olen käynyt ja pitänyt tilaisuuksia jo monilla niistä paikkakunnista, missä suomenkielisellä kirkollisella työllä on perinteisesti ollut jonkinlaista toimintaa; loputkin tulevat tutuiksi nyt jouluun liittyvien tilaisuuksien yhteydessä. Työhöni kuuluu myös kaksikielistä (suomalais-saksalaista) toimintaa, olenpa pitänyt jo yhden kokonaan saksalaisen jumalanpalveluksen Bernin saksalaisen luterilaisen papin sijaisena. Yhteydenpito suurlähettilään ja lähetystön kanssa on ollut tiivistä. Jokin aika sitten olin suurlähettiläs Alpo Rusin mukana Baselissa kuunnellen hänen esitelmänsä Suomen sotasyllisyysoikeudenkäyntiin liittyen. Lokakuussa tapasimme arkkipiispa Leon kunniaksi järjestetyllä illallisella. Olemme sopineet suurlähettilään kanssa uudesta juhlahetkestä itsenäisyyspäivään liittyen, pidämme täällä Bernissä kirkossamme 5.12.

illalla itsenäisyyspäivän aaton musiikillisen juhlahetken, johon hän osallistuu. ”Sotilaallisella rintamalla” olen tavannut Suomen Sveitsissä toimivan puolustusasiamiehen, evl Esapekka Vehkaojan. Hänen asemapaikkansa on Pariisi, mutta vietimme yhteisen illan Bernissä hänen käydessään täällä.

Reserviläisillä ase kotona

Asevelvollisuuden konsepti täällä on oman laisensa, yksinkertaistettuna 4 kuukauden peruspalvelus ja sitten 1-2 vuoden välein 2-4 viikkoa kertausharjoitus 35 ikävuoteen saakka. Reserviläisajan miehillä on varusteet kotona (mukaan lukien ase!), palvelukseen astuminen tapahtuu siis nopeasti. Reserviläisten tulee kerran vuodessa suorittaa pakolliset palvelusammunnat, luvattomasta poissaolosta rangaistaan sakoilla. Kertausharjoitusten ajalta maksetaan normaali palkka, josta valtio maksaa osan, mutta tällä järjestelyllä työnantajatkin osallistuvat maanpuolustuksen kuluihin! Eilen tapasin 82-vuotiaan suomi-fanin, joka oli työskennellyt aikanaan 20 vuotta Suomessa. Vanha herra kutsui minut mukaan seuransa ampumaharjoituksiin; hänellä on yhä armeijan rynnäkkökivääri kotonaan. Mies on todellinen ammunnan harrastaja, kehui tulosten parantuneen kaihileikkausten jälkeen!

Kohti Vapahtajan syntymäjuhlaa

Luterilaisen kristillisyytemme keskeisimmäksi juhla-ajaksi on jo kauan sitten muotoutunut adventti ja jouluaika. Olipa kyse kuinka ei-uskonnollisesta elämänpäästä tahansa, on Suomessa melkein mahdotonta olla huomaamatta joulun varsinaista merkitystä. Tunnelma, muistot, perinteet, joulupukki ja tontut, kaupallisuus, ”joulustressi” – kaikki nämä ovat kehällisiä, vähemmän tärkeitä asioita joulun keskeisen, tärkeimmän aiheen rinnalla. Joulun lapsen, Vapahtajan, syntymäjuhla on joulujuhlamme aihe! Ilman Jeesuksen syntymän muistoa ei meillä ole olemassa varsinaista syytä joulun juhlamiseen. Suomalaiseen kulttuuriin kuuluu erottamattomana osana kristillinen perinteemme. Jos kiellämme tämän, teemme väkivaltaa omalle perinteellemme! Suomalainen adventin aika sisältää oman erityislaatunsa, kun vietämme keskellä adventtia kansallista juhlapäiväämme. Itsenäisyyden juhliminen on suomalaisille edelleen juhallinen asia, emme kaipaa karnevaalitunnelmaa. Viime vuosina juhla on saanut uusia korostuksia; presidentin linnan vastaanotto on vuoden suurimpia mediatapahtumia, lapset ja nuoret viettävät kouluissa ja joskus esimerkiksi kaupungin- tai kunnanjohtajan vastaanotolla komeaa juhlaa, sodan vaiheet ja veteraanien asiat ovat vahvasti esillä – ja

samalla, historian rinnalla, etsitään tietä eteenpäin, kysellen mitä itsenäisyys globaalissa maailmassa ja yhdentyvässä Euroopassa merkitsee. Suomalaisille maailmalla – ulkosuomalaisille – tämä aika on erityisen merkittävä oman, suomalaisen identiteetin kannalta. Adventin ja joulun ajan monimuotoiset perinteet ja itsenäisyyspäivän vietto johtavat monen pohdiskelemaan oman elämänsä perusteita. Synnyinmaa, äidin (suomen)kieli ja suomalainen kulttuuri ovat keskeisiä lähtökohtia elämällemme. Sveitsissäkin lauletaan suomalaisia joululauluja, jumalanpalveluksissa ja erillisissä tilaisuuksissa. ”Kauneimmat Joululaulut” on Suomessa käsite, niinpä mekin käytämme Kauneimmat Joululaulut – vihkosia. Laulamisen merkityksellisin ja tunteikkain kieli on oma äidinkieli. Juuri tutut joululaulut, omalla äidinkielellä laulettuna, koskettavat ulkosuomalaisia aivan erityisellä tavalla. Lähde sinäkin, Karjalan Poikien lukija, laulamaan ja viettämään juhlaa yhdessä! Kun näin teet, annat itsellesi mahdollisuuden siihen, että joulujuhlamme ydin, **Jumalan rakkauden tulo Jeesuksessa ihmisen osaan, maailmaamme**, voi tulla todeksi uudelleen ja uudelleen.

Sotilaspastori
(virkavapaalla),
rovasti Juha Eklund
www.pappisveitsissa.com



*Siunattua Adventtia ja
Joulun juhlaa teille kaikille!*

